

ת"פ 11613/07/16 - מדינת ישראל נגד ארז חסון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11613-07-16 מדינת ישראל נ' חסון(אחר/נוסף)

בפני
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י תביעות ש"י

המאשימה

נגד

ארז חסון (אחר/נוסף) ע"י ב"כ עו"ד ארי
שמאי

הנאשם

גזר דין

האישום

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן.

אין מחלוקת כי המשיב וסוכן המשטרה המעורב בתיק הכירו זה את זה כשנתיים והנאשם אף עבד אצל הסוכן בתקופה הרלבנטית לכתב האישום. כמו כן מוסכם כי הנאשם והסוכן מכרו זה לזה סמים.

מהאישום הראשון עולה, כי הנאשם מכר לסוכן סם מסוג קנביס במשקל 14.94 גרם נטו תמורת 1,350 ₪. בגין כך הואשם הנאשם בסחר.

מהאישום השני עולה, כי הנאשם מכר לסוכן סם מסוג קנבוס במשקל 4.28 גרם נטו תמורת 500 ₪. בגין כך הואשם בסחר.

מהאישום השלישי עולה, כי במסגרת חיפוש שנערך ביתו של הנאשם, נמצאו סמים וכלים לצריכת סם. מדובר בסם מסוג קוקאין במשקל 6.7719 גרם נטו. בגין כך הואשם הנאשם בהחזקת סם לשימוש עצמי, שלא לשימוש עצמי והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.

מהאישום הרביעי עולה, כי הנאשם סיפק לאדם שאינו הסוכן סם מסוג קנבוס בכמות שאינה ידועה וזאת בתיבת דואר עליה הוסכם כי שם יושאר הסם. בגין כך הואשם באספקת סם.

מהאישום החמישי עולה, כי הנאשם סיפק לאדם נוסף סם מסוג קנבוס במשקל לא ידוע תמורת 100 ₪, ובכך סחר בסם.

תסקירי שירות המבחן והתנהלות הדין

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. עובדה זו נובעת מהרצון לאפשר לנאשם למצות את התהליך הטיפולי שבו היה נתון, תהליך שידע עליות ומורדות לאורך יותר משנתיים. יחד עם זאת, סברתי כי נכון יהיה, בנסיבות העניין, לאפשר את האמור, מהטעמים שיפורטו בהמשך.

מהתסקירים עולה כי מדובר בצעיר כבן 24, נטול רישום פלילי, שסיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי בחטיבת גולני כחובש גדודי. לאחר שחרורו מהצבא הקים חברת ניקיון כעסק עצמאי ובמסגרתה הוא עובד. מתברר כי במסגרת שירות מילואים במהלך מערכת "צוק איתן" נחשף הנאשם, במסגרת תפקידו הצבאי, למראות ולחוויות קשים במיוחד, שהותירוהו בסבל שבגינו החל להשתמש באופן מאסיבי בסמים. הוא אף פנה לעמותת נט"ל לקבלת סיוע נפשי וניסה להיגמל באופן עצמאי מן השימוש בסמים, ללא הצלחה. שירות המבחן מעריך, כי הנאשם סובל מתסמינים של פוסט טראומה, שהם, בין היתר, הזרז לשימוש בסמים. במסגרת תנאי השחרור בהליך זה, החל הנאשם להיות מטופל ב"מכון הירושלמי לטיפול בבעיות סמים ותחלואה כפולה" במסגרת אמבולטורית. במהלך חודש יוני 2017 ביקש שירות המבחן דחיה של מספר חודשים על-מנת לבחון את הטיפול שבו החל הנאשם.

מהתסקיר המשלים שהוגש עולה, כי הנאשם התמיד בהגעה למרכז ובטיפול, והתמיד במתן בדיקות שתן שכולן נמצאו נקיות. לצד קבלת האחריות מצד הנאשם למעשים מצדו והתמדה בטיפול, סבר שירות המבחן כי הנאשם התקשה לשתף פעולה עם הטיפול ולמעשה מיצה את האפשרות הטיפולית, שאין בידה לסייע לו מעבר למה שנעשה. שירות המבחן סבר, כי הנאשם התחזק ברמת תפקודו בתחומי חייו האחרים ולנוכח האמור המליץ על הטלת עונש של"ץ בהיקף 360 שעות, מאסר מותנה וכן צו מבחן לתקופה של שנה, במסגרתו יחויב הנאשם להמשיך לעבור בדיקות שתן תקופתיות וכן בפגישות פרטיות לצורך מעקב אחר מצבו.

בדין שהתקיים ביום 18.10.2017 לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, הוריתי על שליחת הנאשם לממונה על עבודות שירות לצורך בחינת התאמתו לביצוע עבודות שירות. לצד זאת, הדגשתי בפני הנאשם, כי רמת הענישה בעבירות מסוג זה לרבות החזקת קוקאין שלא לשימוש עצמי, מסתיימת לרוב במאסר ממש. יחד עם זאת, לנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם והתהליך הטיפולי שעבר, הייתי נכון לבחון אפשרות זו.

בדין ביום 14.1.2018 התברר, כי שירות המבחן לא התייחס לאישום הנוגע לקוקאין, וכן התברר כי הנאשם לא התייצב אצל הממונה מפאת מחלה. אפשרתי השלמת התמונה באמצעות תסקיר וחוו"ד ממונה.

בתסקיר המשלים, ציין שירות המבחן, כי בדק גם את סוגיית הקוקאין. הנאשם לא לקח אחריות בעניין זה. כמו כן עולה,

כי בשתיים מבדיקות השתן שנעשו לנאשם נתגלו שרידי סם מסוג גראס או חשיש. שירות המבחן סבר, כי נאשם התקדם כברת דרך בחייו, אינו זקוק לטיפול ועל-כן אין טעם בהטלת צו מבחן. השירות המליץ על סיום ההליכים בענישה משמעותית בדמות עבודות שירות.

בעקבות אותו תסקיר הדיון נדחה שוב. מהתסקיר הנוסף שהוגש עולה, כי הנאשם לא היה זמין לשיחותיו של שירות המבחן והגיע למקצת המועדים שנדרש להגיע אליהם למתן בדיקות. שתי בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות. שירות המבחן שב וסבר כי הנאשם אינו זקוק להמשך טיפול ולכן לא המליץ על כך.

במהלך חודש ספטמבר 2018, ביקש שירות המבחן דחיה נוספת להגשת תסקיר, על-מנת למצות את הבחינה הטיפולית של הנאשם.

בתסקירו האחרון מיום 5.12.2018 ציין שירות המבחן, כי הנאשם מסר 7 בדיקות שתן שנמצאו כולן נקיות משרידי סמים, וכך גם מסר בדיקה אצל המטפל הפרטי. הנאשם ציין כי הוא עבר תפנית משמעותית בחודשים האחרונים והשקיע את מירב מרצו בעבודה ובפיתוח יחסים זוגיים, הוא מתחרט על מעשיו ושירות המבחן העריך, כי הנאשם נטל אחריות רבה יותר למעשים. שירות המבחן העריך, כי שילובו של הנאשם בטיפול מאז חודש אוגוסט 2018 הביא לשינוי משמעותי בהלכותיו, והוא ממליץ על המשך טיפול פרטי באותה מתכונת תוך המשך מתן בדיקות שתן. לנוכח השינוי שעבר הנאשם והערכת שירות המבחן, כי הפנים את הדרוש ויש לו הכוחות לשמר את הישגיו, סבר שירות המבחן כי ניתן לסיים את ההליך המשפטי, ויש מקום להטיל על הנאשם שירות לתועלת הציבור (של"ץ) בהיקף 360 שעות וכן צו מבחן לתקופה של שנה וחצי, כביטוי לשיקומו וכחלק מחיזוקו על כברת הדרך המשמעותית שעבר, תחת עינם הפקוחה של בית המשפט ושירות המבחן.

בדיון שהתקיים ביום 11.12.2018 בו הייתי אמור להקריא את גזר הדין, טענה המדינה כי נפתח לנאשם תיק נוסף בעניין סמים, ומן הראוי ששירות המבחן ייתן עליו את הדעת. הוסכם, כי המדינה תגיש לבית המשפט עדכון לגבי סטטוס התיק. הנאשם טען, כי אכן נחקר במשטרה, אך מדובר באירוע שאינו קשור אליו. בהודעת המאשימה נמסר, כי מדובר בתיק חקירה בגין חשדות נגד הנאשם לשימוש עצמי בסמים והוא נחקר במהלך חודש פברואר 2018 ואף נועץ עם בא-כוחו טרם החקירה. הסניגור הגיב וציין, כי אין בהודעת המאשימה כדי להביא לשינוי התמונה בעניינו של הנאשם, באשר עומדת לו חזקת החפות, והתהליך השיקומי שעבר מדבר בעד עצמו. בהחלטה מיום 18.12.2018 קבעתי, כי "הודעת המדינה אינה עונה על דרישותי - על המדינה לציין מהו המצב הראייתי בתיק והאם יש כוונה להעמיד לדין או שמא לסגור את התיק. הודעה תימסר עד ליום 23.12.2018". הודעה כזו לא נמסרה. כעת, בעת הקראת גזר הדין, מציינת ב"כ המאשימה כי הגישה הודעה כזו (אך זו לא נסרקה), ולפיה טרם נתקבלה החלטה בתיק הנוסף.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה על עבודות השירות הגיש בסופו של דבר חוות דעת חיובית בעניינו של הנאשם, ממנה עולה כי הוא נמצא מתאים לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות בגן הבוטני בירושלים החל מיום 25.6.2018. בחוות דעת משלימה מיום

6.12.2018 עדכן הממונה כי חוות דעתו עודה בתוקף, והמשיב יוכל להתחיל ריצוי העבודות החל מיום 19.12.2018.

ראיות לעונש

במסגרת ראיות לעונש שמעתי את אמו של הנאשם, אשר סיפרה על מסכת חייו של הנאשם, שנות התבגרותו והתמודדותו עם הפרעות קשב וריכוז, כשהוא זוכה לטיפול מתמשך. היא התייחסה בגאווה לכך שלמרות הקשיים, הצליח בנה לסיים בהצלחה 12 שנות לימוד. בהמשך סיפרה על חוויות שירותו הצבאי של בנה ועל השינוי שחל בו לאחר ששב מהלחימה ב"צוק איתן", שהיא מעריכה, כי גרמה לו לתפנית השלילית מבחינת מצבו הנפשי ולהסתבכותו הנוכחית. האם סברה, כי הטיפול בו נמצא בנה מסייע לו, וכי שליחתו אל מאחורי סורג ובריוח תפגע במצבו ותוריד לטמיון את הישגיו עד כה.

במסגרת ראיות ההגנה לעונש, הוגשה גם חוות דעת מטעמו של מר **שרון ימיני**, עובד סוציאלי ומומחה בשיקום עוברי חוק. מר ימיני העיד לפניי. הוא סיפר כי הנאשם זקוק להמשך טיפול אינטנסיבי על-מנת להתמודד עם פוסט הטראומה ממנה הוא סובל במקביל לטיפול בסוגיית הסמים. כמו כן העריך כי שליחתו לכלא תביא לנסיגה במצבו. מר ימיני הדגיש את מאפייניו של הנאשם, את הרקע המשפחתי החיובי והתומך ממנו הגיע, ואת הצורך לשלבו בטיפול מציב גבולות שיסייע לשפר את יכולותיו התפקודיות, המושפעות ממאפייניו ומפוסט-טראומה ממנה הוא סובל. לטענת מר ימיני, העבירות שעבר הנאשם נעברו על-רקע תקופה שבה לא התגורר בבית הוריו וחש עצמאות ורצון להוכיחה.

בשל הדברים ששמעתי, החלטתי לאפשר לנאשם להוכיח עצמו תקופה נוספת תחת צו פיקוח מעצרים ותחת טיפולו של מר ימיני (החלטה מיום 14.5.2018).

טיעונים לעונש

המדינה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר לנוכח חומרת העבירות, בהדגישה את חומרת העבירות שבוצעו בסם הקוקאין שהוא סם "קשה", ואת ריבוי עבירות הסחר תוך שהפנתה לפסיקה. הסניגור סבר שיש לסיים את ההליכים בדרכים שיקומיות ואף הוא היפנה לפסיקה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגע הסמים, שאינו מבחין בין "סמים קלים" ל"סמים קשים", שתוצאות השימוש בהם וההתמכרות אליהם קשות, ארוכות טווח ורחבות היקף וחורגות מעניינו של אדם אחד, ונוגעות לכלל החברה. על אחת כמה וכמה קשה הפגיעה שעה שמדובר בסחר בסמים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ס' 40ט' לחוק העונשין) - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את

אלה, לעניין קביעת המתחם: ככל שהדבר נוגע לסחר בסם עם הסוכן שהיה חברו של הנאשם, בית המשפט המחוזי התייחס למשמעות הקרבה ב-ע"פ (מחוזי-ים) 11902-11-16 **רוזנברג נ' מ"י** (מיום 23.3.2017) כמשמעות המפחיתת מחומרת המעשה. יחד עם זאת, הנאשם הורשע בעבירות סחר גם עם גורמים שאינם "חבריו", ומכאן שיש בכך נופך של חומרה; הנאשם היה אחראי למעשים באופן בלעדי; הנזק הנגרם מסחר בסמים הוא רע וידוע, והנזק הטמון בהחזקת סם מסוג קוקאין ברור בשל אופי הסם והשפעותיו הרעות; עולה כי הנאשם פעל לכל הפחות בנוגע לצריכתו העצמית בין היתר לשכך את מכאוביו הנפשיים בשל המצב הפוסט טראומתי בו שריו.

מדיניות הענישה הנוהגת - התביעה היפנתה למספר פסקי דין המלמדים על ענישה הכוללת רכיב מאסר בפועל משמעותי. ברע"פ 5353/17 **טפרה נ' מ"י** (מיום 18.9.2017) אושר עונש מאסר של 7 חודשי מאסר, חלף מאסר בעבודות שירות שהוטל על נאשם שעבר תהליך שיקומי והורשע בעבירות סחר בקוקאין. אני סבור כי ההפניה לפסק דין זה רלבנטית פחות בשל העובדה שהנאשם שלפני החזיק קוקאין שלא לצריכה עצמית אך הסחר היה בסם מסוג קנביס; ברע"פ 5712/16 **אייזנברג נ' מ"י** (מיום 17.8.2016) אושר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל לאדם שהורשע בשלושה אישומי סחר בקנביס במשקל של גרמים בודדים תמורת מאות שקלים. הסניגור מצדו היפנה לפסיקה רבה שנוגעת לעבירות סחר בקנביס, ללא התייחסות לסוגי סמים אחרים, שבמסגרתה הענישה הסתיימה בשל"ץ או בעבודות שירות. בנוסף היפנה לע"פ (מחוזי מרכז) 63309-12-15 **אפראימוב נ' מ"י** (מיום 1.1.2017), שם הוטל על המערער עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות בנסיבות החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית של סם מסוגים הירואין (0.309 גרם) וקוקאין (למעלה מ-100 גרם), והמערער עבר תהליך טיפולי שידע עליות ומורדות. בית המשפט חרג ממתחם הענישה והחליט להמיר עונש מאסר ממושך שנגזר על המערער במאסר בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום; כמו כן היפנה הסניגור לע"פ 7196/11 **מ"י נ' ביזאוי** (מיום 19.6.2012) שם אושר עונש של חצי שנת עבודות שירות לאדם שהורשע בעבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג קוקאין (119 גרם) וכן כדורי MDMA. שם ציין בית המשפט העליון, כי מדובר ב"גזר דין מקל ומצוי ברף התחתון של הענישה בגין עבירות מסוג זה", אלא שסבר שבהתחשב בנסיבות העניין, הגיל הצעיר והתמשכות ההליכים, יש מקום לאשר את גזר הדין. ביום 30.4.2018 גזרתי את דינו של נאשם שסחר בחשיש וקוקאין בארבע הזדמנויות ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות לנוכח תהליך שיקומי מרשים שעבר, כשלחובתו עבר פלילי ישן שאינו רלבנטי (ת"פ 66475-11-16 **מ"י נ' אבו חצירא**) (תלוי ועומד ערעור המדינה בתיק זה).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על חודשי מאסר בודדים- 12 חודשי מאסר לאישום הראשון והשני, וכך גם לרביעי ולחמישי, וביחס לאישום השלישי (החזקת הקוקאין) - 6 עד 15 חודשי מאסר.

לפי סעיף 40"א לחוק העונשין ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם צעיר שזהו לו התיק הראשון, על חווית המעצר הכרוכה בו; הנאשם ייפגע בשל כך במידה רבה יותר אם יוטל עליו מאסר ממש כפי שעולה מהתסקירים, מחוות דעתו של מר ימיני ומעדותו ומעדות אמו לפני במסגרת שמיעת ראיות לעונש; נטילת האחריות של הנאשם למעשיו בסופו של יום היא שלמה, ולמעשה היא פרי של תובנות שהגיע אליהן הנאשם במסגרת הטיפול תחת פיקוח בית המשפט לאורך למעלה משנתיים; התהליך הטיפולי והשיקומי שעבר הנאשם ידע עליות ומורדות, אך בסופו של דבר, נראה כי הנאשם הצליח לאזור כוחות, לשנס מותניים, ולהתגייס באופן אפקטיבי לטיפול, כפי שעלה מהתסקיר האחרון - טיפול זה צריך להימשך עוד תקופה לא מבוטלת, אך שירות המבחן סבור, כי הנאשם רכש את הכלים לשמר את הישגיו בתחום הטיפול שהביאו לשינוי בגישתו ולשיפור ביכולות התפקוד שלו; לזכות הנאשם יש לזקוף את שירותו הצבאי הקרבי ואף את החוויות הקשות שליוו אותו כלוחם אף לאחר

שירותו זה. לא אתייחס כלל לתיק הפתוח בשל חזקת החפות, שאיננה מילה ריקה אלא זכות יסודית חוקתית במשטר דמוקרטי, המהווה חלק מ"כבוד האדם" כהגדרתו בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. ממילא, ספק אם היה מקום להעלות את הטיעון טרם מתן גזר דין, שעה שהדין בנוגע לחשיפת מב"דים (תיקים פתוחים שטרם התברר דינם) ידוע, ולא אחזור עליו.

המיקום במתחם וחריגה ממנו מטעמי שיקום

אלמלא השיקום שעבר הנאשם היה מקום למקומו ברף הבינוני גבוה של מכלול המתחמים. אלא, שסברתי כי בהינתן הטעמים שיפורטו להלן, **יש מקום לחרוג ממתחמי הענישה שקבעתי** מטעמי שיקום, וזאת על-פי הוראות סעיף 40ד' לחוק העונשין הקובע כך:

"40ד. (א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי **הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם**, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

(ב) היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין".

ברע"פ 262/14 **נאשף נ' מ"י** (מיום 22.1.2014) קבע בית המשפט העליון כך:

"בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב בעת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמולה והרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, אומרא הנכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול... ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נותנת להליך שיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין... **בית המשפט אינו יכול לבכר את שיקולי השיקום ושל הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתקם או שישנה אחריות, או כי ייסיכוי ממש לשיקומו, וכך הוא "במקום שבנוצרה הכעקה בליה שיקום שבמוציה מבקש-המערער... אילו השמתו של הנידון מאחוריסורגובריח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, אולפנו עובד באופן ניכר".** (ההדגשה שלי)

בענייננו, ראינו כי ההליך הפלילי ידע עליות ומורות, והנאשם התקשה בתחילה ואף בהמשך הדרך, לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. אלא שנדמה לי, ולמעשה, אני בטוח למדי, כי הנאשם "תפס עצמו בידים" לפני כשנה, נרתם ברצינות ומחדש לתהליך הטיפול, ועובדה היא, שהיום שירות המבחן, וכן הגורם המטפל הפרטי, סבורים כי הנאשם עשה כברת דרך משמעותית ביותר, הן בדרך נטילת האחריות המלאה (בסופו של יום), הן באימוץ דרכי התמודדות אפקטיביות

ופרודוקטיביות עם מצוקותיו - לאורך תקופה ארוכה בשליש האחרון של משפטו, הנאשם שמר על ניקיון מסמים, התמיד בטיפול, שמר על שגרת עבודה ואף החל לפתח מערכת יחסים זוגית. שירות המבחן עצמו סבור, כי הנאשם עשה שינוי משמעותי, במיוחד בחודשים האחרונים, באופן שיסייע לו לשמר את הישגיו לעתיד לבוא, תוך שנותר מחויב להמשך טיפול ומעקב.

לכן, נדמה כי לא רק שהרושם הוא שיש סיכוי של ממש לשיקום, אלא שנדמה כי הנאשם אכן השתקם ויש לקוות כי יתמיד בכיוון החיובי ויביא לכך שיוכל למצות את כישוריו ויכולותיו באופן החיובי ביותר האפשרי, לו ולחברה.

בנסיבות אלו, התקיימו התנאים המאפשרים לחרוג ממתחם הענישה ולקבוע עונש החורג מן המתחם.

עם זאת, בהינתן טיב העבירות, לא ניתן להסתפק בהטלת עונש של"ץ, שאינו הולם כלל את חומרת העבירות ואינו מתיישב עם עקרון ההלימה, ויש להטיל עונש משמעותי שיחדד את עקרון הגמול בגין הפסול שבמעשים. לכן, לא ניתן להימנע מהטלת עונש מאסר, ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, החל מיום 17.3.2019, אשר ירוצו בגן הבוטני בירושלים, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש. ביום 17.3.2019 על הנאשם להתייבב במשרדי הממונה על עבודות שירות בבאר שבע עד לשעה 08:00 לצורך תחילת ריצוי העונש. **מתקופת עבודות השירות יש לנכות את ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה. רישום שב"ס הוא שיכריע.**

ב. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירה שימוש עצמי בסמים או החזקת כלים לשימוש עצמי, בתוך שנתיים מהיום;

ג. 7 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם **כל עבירת סמים** למעט עבירה שימוש עצמי בסמים או החזקת כלים לשימוש עצמי, בתוך שנתיים מהיום;

ד. קנס בסך 5,000 ₪, אשר יקוזז מתיק המעצר (מ"ת 11589-07-16) או 15 ימי מאסר תמורתו. **הקיזוז יגבר על כל הוראת עיקול ככל שקיימת.** ככל שתיוותר יתרת חובה, היתרה תשולם בתשלום אחד עד ליום 7.7.2019, ואם לא תשולם במועד תישא הפרשי הצמדה ורבית פיגורים מיום מתן גזר הדין. ככל שתיוותר יתרת זכות, היא תוחזר לנאשם רק לאחר קבלת אסמכתא על סיום ריצוי עונשו.

ה. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ו. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת סמים למעט שימוש עצמי והחזקת כלים לשימוש עצמי במשך שנתיים מהיום או חודש מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על השמדת הסמים.

מורה על השבת יתר הציוד לרבות מחשב וטלפונים ניידים לנאשם.

יש לסגור את ה"ת 58758-08-18.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד שבט תשע"ט, 30 ינואר 2019, במעמד הנוכחים.